

Erhverv, som lider Tab — tillader. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Udenrigsminister at give Oplysning om, hvorvidt disse Efterretninger, som jeg for min Del tror er paalidelige, stemmer med Virkeligheden, og om der ikke fra den højtærede Udenrigsministers Side kunde gøres Forestillinger i Retning af, at de mellemfolkelige Erhvervsregler i højere Grad blev opretholdt. Jeg gør dette saa meget mere, som jeg lagde Mærke til, at den højtærede Konseilspræsident — jeg ved ikke, om det var forsætligt eller tilfældigt — valgte netop den 13. Juli, Dagen mellem denne Udflugtsdag og Datoen for den tyske Regeringspræsident Ruperts mildere Forklaring, til at fremkomme med en Udtalelse til en Medarbejder ved „Berliner Zeitung“ om Danmarks Forhold til Tyskland. Deri betonedes Konseilspræsidenten, at Danmark og det tyske Rige netop er henviste til et godt og venskabeligt Forhold i Grænseegnene. Denne Ytring af den højtærede Konseilspræsident netop paa denne Dag var mindre heldig, fordi den sønderborgske Landraads Indgreb i dansk Erhvervsliv just ikke tyder paa et saa særlig venskabeligt Forhold i Grænseegnene.

Naar jeg rører ved dette sidste Spørgsmaal, er det, fordi der i de sidste Dage er fremkommet en anden lille Meddelelse, og jeg kan ikke væрге mig mod den Tanke, at disse forskellige Meddelelser, som saaledes kommer frem, peger i bestemt Retning. Det er i „Mecklenburgische Landes-Zeitung“ blevet meddelt, at ifølge et Telegram fra København skulde den danske Regering have indledet nye Forhandlinger med den tyske Regering om en mildere Behandling af de hjemløse i Hertugdømmerne. Jeg tror at kunne se, at dette Telegram ikke stammer fra Kredse, som staaer den danske Regering nær. Men netop fordi jeg tror at kunne se dette, vil jeg gerne give Anledning til, at den danske Regering tager Afstand fra dette Telegram, for jeg vil haabe, at det ikke indeholder Sandheden. Jeg tror, at den gamle Kurs, vi hidtil har fulgt, er den rigtige. Den gaar jo ud paa, at den danske Stat ikke nægter at tage mod hjemløse, som af fri Villie rejser over den danske Grænse for her i Landet at søge Bosted og Ophold, altsaa viser det, man kalder Gæstfrihed. Men den danske Regering har hidtil vægret sig ved at foretage nogen Forandring i vor Indfødsretslov, hvorved den skulde rette sig efter Ønsker fra den anden Side af Grænsen. Jeg vil haabe, at den nuvæ-

rende Regering vil holde paa den gamle Kurs, for jeg tror, det er den danske Indfødsretslov, som bygger paa det rigtige Grundlag, og at det vilde være mindre rigtigt af os at give efter paa dette Punkt. Hjemløshedsspørgsmaalet er jo hidtil blevet betragtet som et indre Anliggende, og det tror jeg, vi gør vel i at lade det vedblive at være.

Jeg vil dernæst gerne have Lov til at gøre et Par Bemærkninger af mere almindelig Natur, til Dels ogsaa i Anledning af, hvad der er fremkommet under Forhandlingerne her i Gaar og i Dag. Det var et lykkeligt Greb af den ærede Ordfører for Venstre at benytte Udtrykket: en vis treuga dei, Fredens Tilstand, som var kommet over det danske Folketings og — forhaabentlig — den danske Rigsdags Forhandlinger, saa meget lykkeligere, naar man tænker paa, fra hvem dette Udtryk kom, og fra hvilken Tid det stammer. Jeg tør vist ikke gaa ud fra, at alle ærede Medlemmer her i Tinget er saa nøje kendt med, hvad treuga dei er. Udtrykket stammer fra Middelalderen og betyder den Fredsdag om Ugen, som den romerske Kirke paabød, og paa hvilken Stimænd og andre slemme Skarnsfolk skulde holde inde med deres Bedrifter, saa at fredelige Folk kunde faa Lov til at passe deres Gerning, altsaa en ugentlig Dag, da Vold blev afløst af Stilhed og Ret. Da jeg maa antage, at det ærede Medlem har valgt dette Udtryk med Omhu, maa det vel være hans Mening, at der forud for denne treuga dei, vi nu skal til at glæde os over, har hersket noget af en Fribyttertilstand, som har mindet om de middelalderlige Tilstande. Og det er egentlig ikke ganske urigtigt. Det er sandt, at vi forud for denne treuga dei her i Tinget i meget høj Grad har sporet en Agitation mod Skattelovene. Det er os alle bekendt, i alt Fald dem, der var Medlemmer af dette Ting i forrige ordentlige Rigsdagssamling, hvilken Iver og Nidkærlighed f. Eks. den nuværende højtærede Indenrigsminister udfoldede for at godtgøre, at de Skatte love, som det ærede Medlem fra Æbeltoft, den Gang Finansminister, satte saa mange Kræfter ind paa at faa vedtaget, var overflødige. Det vil endvidere være os alle i Minde, at den nuværende højtærede Finansminister, som for øvrigt ved Fremlæggelsen af dette Finanslovsforslag bevidnede sin Forgænger sin store Agtelse, ikke just altid som Landstingsmedlem har brugt de mest rørende Udtryk for Agtelse overfor det ærede Medlem fra Æbeltoft. Jeg